

Anonymizované znění

Překlad C-105/20 - 1

Věc C-105/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

27. února 2020

Předkládající soud:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

3. února 2020

Žalobkyně:

UF

Žalovaný:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

**Tribunal du travail du Brabant wallon (Pracovní soud ve Valonském
Brabantsku, Belgie)**

Division Nivelles (Oddělení Nivelles)

5. senát

Rozsudek

VE VĚCI:

UF, [omissis],

žalobkyně a navrhovatelka v řízení o nařízení vstupu do řízení jako vedlejší účastník

[omissis].

PROTI:

1. L’A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants,

[omissis]

první žalovaná,

[omissis].

2. L’INSTITUT NATIONAL D’ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS, zkráceným názvem „INASTI“,

[omissis]

druhý žalovaný,

[omissis]

A PROTI:

L’UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT), zkráceným názvem „UNMLIBRES“, uznávaný pojišťovací subjekt v oblasti povinného zdravotního pojištění a pojištění pro případ invalidity, [omissis] dále jen „UNML nebo PARTENAMUT“,

odpůrce v řízení o nařízení vstupu do řízení jako vedlejší účastník

[omissis]

* * *

[omissis]

I. INFORMACE K ŘÍZENÍ

[omissis] [vnitrostátní řízení]

II. PŘEDMĚT ŽALOBY

Podáním ze dne 23. října 2006 se UF domáhala, aby byla ASBL, PARTENA, UNMLIBRES (pod který spadá PARTENAMUT) a INASTI uložena povinnost zaplatit jí společně a nerozdílně [omissis] částku ve výši 2 041,91 eur z titulu jednorázové mateřské dávky pro pracovnice, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými.

[omissis] [návrh na náhradu nákladů]

III. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI [omissis]

[omissis]

– [omissis]

– Dne 11. května 2017 nadepsaný soud v jiném složení vydal rozsudek, kterým:

– [omissis]

– [omissis] položil Soudnímu dvoru Evropské unie dvě předběžné otázky [omissis]:

[omissis] [znění předběžných otázek, které jsou totožné s otázkami uvedenými ve výroku rozsudku]

– [omissis].

– Dne 5. října 2017 [usnesení ze dne 5. října 2017, Úř. Věst., C- 321/17, nezveřejněné, EU:C:2017:741] Soudní dvůr Evropské unie prohlásil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce [omissis] za zjevně nepřipustnou z následujících důvodů:

– skutkový rámec sporu v původním řízení je uveden zcela nedostatečně. [omissis];

– v předkládacím rozhodnutí nejsou uvedeny důvody, proč nemá podle soudu UF nárok na jednorázovou dávku stanovenou pro samostatně výdělečně činné osoby v rámci pojištění pro případ mateřství;

– právní rámec sporu v původním řízení [omissis] [:] předkládající soud ve svých otázkách odkazuje na královský výnos ze dne 20. července 1971. Ve svém rozhodnutí však neuvádí znění ustanovení uvedeného výnosu použitelných ve věci v původním řízení;

– předkládající soud neuvádí přesně a jasně, jak je vyžadováno, důvody, proč považuje tento výklad za nezbytný či užitečný pro rozhodnutí věci v původním řízení. Není vysvětlen ani vztah unijního práva a vnitrostátních právních předpisů použitelných ve sporu v původním řízením.

Soudní dvůr rozhodl [omissis]: „Je však třeba uvést, že předkládající soud má nadále možnost podat novou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, až bude schopen sdělit Soudnímu dvoru soubor skutečností, které Soudnímu dvoru umožní rozhodnout (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 12. května 2016, *Security Service a další*, C-692/15 až C-694/15, EU:C:2016:344, bod 30 a citovaná judikatura)“.

- Dne 28. prosince 2018 navrhla UF, aby byla věc projednána před nadepsaným soudem, přičemž uvedla, že soudu, který položil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku, přísluší upřesnit skutkový rámec sporu a belgickou právní úpravu.

[omissis]. [vnitrostátní řízení]

IV. PROJEDNÁNÍ

A. Skutkový rámec

[omissis]

Žalobkyně navrhuje, aby byly Soudnímu dvoru Evropské unie sděleny následující skutečnosti:

- 1 V období od ledna 2002 do prosince 2010 vykonávala UF dvě výdělečné činnosti a vztahovaly se na ni současně dva různé režimy:
  - pracovala jako zaměstnankyně na poloviční úvazek (50 %) na pozici asistentky na univerzitě,
  - vedle toho jako samostatně výdělečně činná osoba pracovala jako advokátka zapsaná u Advokátní komory v Bruselu.

Během uvedeného období přispívala UF do systému pro samostatně výdělečně činné osoby a hradila sociální příspěvky z titulu vedlejší samostatně výdělečné činnosti.

Vzhledem k výši jejích příjmů jako osoby samostatně výdělečně činné však nebyly uvedené příspěvky vypočteny ze základu stanoveného pro práci vykonávanou v rámci vedlejší samostatně výdělečné činnosti, ale ze základu platného pro pracovníky, kteří vykonávají samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, který činil pro rok 2006 částku 4 234,16 eur.

- 2 Dne 1. března 2006 UF porodila [omissis].
- 3 Jako zaměstnankyně pobírala během měsíce května 2006 dávku v mateřství v hrubé výši 3 458,54 eur.

Uvedená částka byla vypočtena ze základu platného pro zaměstnankyně, tj. 82 % mzdy za její [práci] na poloviční úvazek na univerzitě po dobu prvních 30 dní a následně 75 % téže mzdy po dobu dalších 2 měsíců.

Dávka v mateřství tedy zahrnuje pouze část výdělečné činnosti UF, a to její výdělečnou činnost, již vykonává jako zaměstnankyně, a v projednávané věci odpovídá čisté částce přibližně 1 000 eur měsíčně po dobu 3 měsíců.

Pokud jde o její samostatně výdělečnou činnost, neobdrží UF žádnou dávku v mateřství a bude nejen muset ukončit svou výdělečnou činnost, ale také bude povinna nadále platit příspěvky na sociální zabezpečení jako osoba samostatně výdělečně činná, neboť během mateřské dovolené neplatí osvobození od povinnosti hradit uvedené příspěvky.

Pobíraná částka je tedy ve skutečnosti podstatně nižší než prostředky, na něž by měla UF v dané době nárok, pokud by se započítávala její mzda na univerzitě a její příjmy jako advokátky.

Za 9 měsíců, po které v roce 2006 pracovala (zbývající 3 měsíce připadly na mateřskou dovolenou), totiž obdržela UF hrubou částku ve výši 11 274,02 eur jako mzdu vyplacenou univerzitou a hrubou částku ve výši 27 480 eur jako odměnu za své advokátní služby.

[omissis]

- 4 Za účelem zajištění dostatečných prostředků po dobu své mateřské dovolené podala UF [omissis] jako osoba samostatně výdělečně činná žádost o přiznání jednorázové mateřské dávky v rámci pojištění pro případ mateřství.

Uvedená jednorázová mateřská dávka činí 2 041,91 eur hrubého.

PARTENA, PARTENAMUT, ani UNMLIBRES uvedené žádosti nevyhověli.

Avšak v době, na niž se vztahovala uvedená dávka, nesměla UF vykonávat žádnou výdělečnou činnost.

UF byla na mateřské dovolené, a jelikož využila předporodní i poporodní volno v plném rozsahu, nevykonávala žádnou práci během 3 měsíců, tj. v období od konce února 2006 do poloviny června 2006;

Během uvedeného období nicméně nadále hradila příspěvky na sociální zabezpečení jako osoba samostatně výdělečně činná, neboť výše těchto příspěvků se vypočítává jednou za čtvrtletí (vzhledem k tomu, že UF pracovala jako osoba samostatně výdělečně činná až do konce února 2006 a od poloviny června 2006);

- 5 Dopisem ze dne 4. září 2006 se právní zástupce UF obrátil na PARTENA s dotazem ohledně žádosti o přiznání jednorázové dávky v rámci pojištění pro případ mateřství.

PARTENA odpověděla dopisem ze dne 25. září 2006, že vyřízení mateřské dávky převzal místní fond nemocenského pojištění (*mutualité*) UF.

Dne 23. října 2006 UF podala proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek [omissis].

- 6 Dne 25. října 2006 zaslal PARTENAMUT UF formulář žádosti o mateřskou dávku v režimu osob samostatně výdělečně činných.

- 7 Dne 9. listopadu 2006 PARTENA vyznaměl právního zástupce UF, že vyplacení mateřské dávky zamítl.

Podáním [omissis] ze dne 23. října 2006 se UF domáhala, aby byla ASBL PARTENA, UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES — dále jen UNMLIBRES (pod který spadá PARTENAMUT) a INASTI uložena povinnost zaplatit jí společně a nerozdílně [omissis] částku ve výši 2 041,91 eur z titulu jednorázové mateřské dávky pro samostatně výdělečně činné pracovnice.

[omissis] [návrh na náhradu nákladů]

- 8 [omissis]

– [omissis]. [údaje k vnitrostátnímu řízení]

- 9 Dne 11. května 2017 vydal tribunal du travail du Brabant wallon (pracovní soud ve Valonském Brabantsku, Belgie) rozsudek, kterým:

– [omissis];

– rozhodl, že Soudnímu dvoru Evropské unie se pokládají [omissis] dvě předběžné otázky [omissis]:

[omissis] [zopakování znění předběžných otázek]

Nadepsaný soud hodlá odkázat na tuto analýzu skutkových okolností.

B. Právní rámec předběžné otázky

1. Jednorázová dávka v rámci pojištění pro případ mateřství a odpovídající plnění

Žalobkyně uvádí [omissis]:

- 1 V Belgii vychází systém sociálního zabezpečení původně z „bismarckovské“ tradice. V podstatě je pojímán jako „pojištění“ (*assurance*).

1° Pokrývá rizika vzniklá pracovníkům a jejich rodinám v důsledku ztráty zaměstnání, tzn. v případě nezaměstnanosti, pracovní neschopnosti, úmrtí pracovníka, dosažení důchodového věku.

2° Je financováno z příspěvků na sociální zabezpečení, které hradí pracovníci a zaměstnavatelé.

3° Mají na ně nárok osoby, které se podílely na jeho financování, tzn. které pracovaly a přispívaly po dostatečně dlouhou dobu.

4° Je spravován zástupci pracovníků a zaměstnavatelů.

6

„Princip pojištění“ má důsledky pro povahu nároku na dávky a na povinnost hradit příspěvky.

Na jedné straně **dávky představují protiplnění za to, že se dotčená osoba podílí na financování systému**. V zásadě tedy musí být ke vzniku nároku splněny jen dvě podmínky: podílel se pracovník dostatečně na financování? Nastala pojistná událost? Je pravda, že podoba uvedeného nároku je velmi různá. Nicméně tak, jak je navržen, nezohledňuje tento systém podmínky související zejména se zásluhami či potřebnostmi.

Na druhé straně **hrazení příspěvků zaručuje, že bude poskytnuto pojistné krytí, pokud nastane pojistná událost**. Zakládá nárok na dávky. Totéž platí pro pojistné v rámci soukromého pojištění. To znamená, že pracovník, který hradil své příspěvky, může uplatnit subjektivní nárok na sociální dávku, jak je upravena v právních předpisech. Na druhou stranu nemá subjektivní nárok ve vztahu k příspěvkům: nemůže se domáhat jejich vrácení, ani dávky odpovídající výši uhrazených příspěvků.

Dávka sociálního zabezpečení v rámci mateřské dovolené

- 2 V Belgii se na mateřskou dovolenou vztahuje povinné zdravotní pojištění. V judikatuře belgických soudů (nález Cour constitutionnelle [Ústavní soud, Belgie] č. 51/2013 ze dne 28. března 2013) již bylo rozhodnuto, že v oblasti povinného zdravotního pojištění jsou belgické právní předpisy v rozporu s články 10 a 11 Ústavy, neboť neumožňují pracovníkovi, který vykonává výdělečnou činnost polovinu času jako zaměstnanec a polovinu času jako osoba samostatně výdělečně činná, aby byl v pracovní neschopnosti pouze ve vztahu k jednomu z těchto dvou způsobů výkonu výdělečné činnosti a nutí jej, aby přerušil veškeré své činnosti, i když důvod jeho pracovní neschopnosti vychází pouze z jednoho z uvedených druhů výkonu výdělečné činnosti.

Belgické právo upravuje dva různé režimy, v závislosti na druhu činnosti pracovníka a jeho povinnosti hradit příspěvky sociálního zabezpečení, a to na jedné straně pro zaměstnance a na druhé straně pro osoby samostatně výdělečně činné.

V rámci vyplácení pojistného plnění zaměstnancům jsou relevantní následující ustanovení belgického práva:

- **Zprvé loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (zákon ze dne 14. července 1994 o povinném zdravotním a nemocenském pojištění) upravuje výplatu dávky označované jako „dávka v mateřství“ zaměstnankyním, která podléhá výslovné podmínce, že dotyčné osoby ukončily veškerou svou činnost (článek 113);
- Zadruhé l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (královský výnos ze dne 3. července 1996, kterým se provádí zákon o povinném zdravotním a

nemocenském pojištění) (ve znění platném v rozhodné době) stanoví, že: „*Výše dávky v mateřství je stanovena na 79,5 % ušlé mzdy uvedené v čl. 113 odst. 3 společného zákona po dobu prvních třiceti dní trvání mateřské dovolené, jak je upravena v člancích 114 a 115 společného zákona, a na 75 % též mzdy od třicátého prvního dne uvedeného období.*

Po dobu prvních třiceti dní trvání (mateřské dovolené) však mají způsobilé osoby uvedené v čl. 86 odst. 1 bod 1 a) a b) společného zákona nárok na dávku v mateřství ve výši 82 % výše uvedené ušlé mzdy, přičemž se nepoužije omezení mzdy stanovené ve výše uvedeném čl. 113 odst. 3“ [v jeho článku 216] [omissis]

Pokud jde o pracovníci, jež je osobou samostatně výdělečně činnou, jsou v belgickém právu příslušná následující ustanovení:

- článek 94 a násl. l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (královský výnos ze dne 20. července 1971 zavádějícím nemocenské pojištění a pojištění pro případ mateřství ve prospěch osob samostatně výdělečně činných a vypomáhajících manželů nebo manželek) (platný od 1. ledna 2003) upravuje výplatu jednorázové mateřské dávky ve prospěch osob samostatně výdělečně činných;
- článek 97 uvedeného královského výnosu nicméně stanoví, že: „*Mateřská dávka se snižuje o částku pojistného plnění, kterého se může způsobilá osoba domáhat na základě loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 (společný zákon o povinném zdravotním a nemocenském pojištění ze dne 14. července 1994), (počet týdnů mateřské dovolené podle článku 93)“;*

Po celou dobu trvání mateřské dovolené je osoba samostatně výdělečně činná nadále povinna hradit příspěvky na sociální zabezpečení a podílet se tak na financování režimu platného pro osoby samostatně výdělečně činné.

Pokud jde totiž o situaci pracovnice, která přispívá jednak jako zaměstnankyně, jednak jako osoba samostatně výdělečně činná, která tuto činnost vykonává jako vedlejší, je příslušná právní úprava obsažena v královském výnosu ze dne 20. července 1971. Uvedený výnos stanoví, že pracovnice vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost nemají nárok na dávku v mateřství z důvodu, že nepřispívají na základě hlavní činnosti (což v projednávané věci neplatí) a že mají v zásadě nárok na mateřský příspěvek v rámci jiného režimu sociálního zabezpečení.

Článek 3 královského výnosu ze dne 20. července 1971 upravuje tuto výjimku následovně:

„Na pojištění zavedené tímto výnosem mají nárok:

1° osoby samostatně výdělečně činné, na které se vztahuje královský výnos č. 38 ze dne 27. července 1967, s výjimkou (...)

b) osoby, na které se vztahuje uvedený královský výnos a které na základě čl. 12 odst. 21 nejsou povinny hradit žádné příspěvky nebo jsou povinny hradit pouze snížený příspěvek“) (podtržení bylo doplněno).

Způsob určení výše částky, již má uhradit osoba vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost, je stanoven v čl. 12 odst. 2 arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants (královský výnos č. 38 ze dne 27. července 1967, který upravuje sociální postavení pracovníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost) který zní:

„Osoba, jež kromě činnosti, na jejímž základě se na ni vztahuje tento výnos, vykonává obvykle a jako hlavní činnost jinou výdělečnou činnost, není povinna hradit žádné příspěvky, jsou-li její příjmy ze samostatně výdělečně činné činnosti za rok hrazení příspěvků, jak je definován v čl. 11 odst. 2, nižší než 405,60 eur. Dosahují-li uvedené příjmy částky 405,60 eur nebo více, je osoba povinna hradit následující roční příspěvky (...).“

Uvedený článek tak stanoví, že osoba vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost není povinna hradit žádné příspěvky, nebo případně je povinna hradit snížené sociální příspěvky.

V tomto ohledu se podle královského výnosu ze dne 20. července 1971 nepřihlíží ke skutečné výši příspěvků na sociální zabezpečení uhrazených pracovníci vykonávající samostatně výdělečnou činnost a neumožňuje tak zohlednit skutečnou situaci pracovnice, která vykonává samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost, ačkoliv se nachází ve stejné situaci jako pracovnice vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, která stejně jako ona přispívá částkou ve výši odpovídající hlavní činnosti.

Kromě toho královský výnos ze dne 20. července 1971 odkazuje na pracovníky vykonávající samostatně výdělečnou činnost, kteří hradí snížený příspěvek, což není případ těch pracovníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost, kteří musí hradit příspěvky vypočtené stejným způsobem jako u pracovníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, protože jejich příjmy přesahují stanovený strop (který se každý rok mění).

2. Důvod nerovnosti in casu: královský výnos ze dne 20. července 1971

UF uvádí [omissis]:

- 1 Královský výnos ze dne 20. července 1971, kterého se dovolává PARTENA jako důvodu pro odmítnutí přiznat UF mateřskou dávku, není použitelný; není totiž v souladu se zákazem diskriminace a s ustanoveními o ochraně mateřství.

Konkrétně královský výnos ze dne 20. července 1971:

- (1) zavádí diskriminaci mezi pracovníci vykonávajícími částečně samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost (které hradí příspěvky stejně jako pracovníci vykonávající, pro něj je to hlavní činnost), a pracovníci vykonávajícími částečně samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, jelikož pracovníci, které částečně vykonávají samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, mají nárok na mateřskou dávku v plné výši, zatímco pracovníci, které částečně vykonávají samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost a řídí se režimem platným pro jejich hlavní činnost, nemají nárok na mateřskou dávku.

Uvedená situace zakládající diskriminaci musí být posouzena ve spojení s ochranou mateřství, jak je stanovena směrnicí č. 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň, která stanovuje zachování odměny za práci, nebo nároku na odpovídající dávky pro pracovníci po dobu mateřské dovolené; na odpovídající dávky mají nárok pouze pracovníci částečně vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost;

- (2) zavádí přímou diskriminaci mezi zaměstnankyněmi na plný úvazek a pracovníci, které svou celou pracovní dobu rozdělují tak, že částečně vykonávají pracovní činnost jako zaměstnankyně a částečně jako osoby samostatně výdělečně činné, neboť pouze prvně uvedeným jsou přiznány odpovídající dávky.
- 2 Po dobu mateřské dovolené pobírala UF dávku v mateřství na základě loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (zákon ze dne 14. července 1994 o povinném zdravotním a nemocenském pojištění). Konkrétně jí byla vyplácena procentní částka z její mzdy vypočtené na základě jejího pracovního poměru na poloviční úvazek, tj. hrubou částku ve výši 3 458,54 eur za tři měsíce mateřské dovolené, což přibližně činí čistou částku ve výši 1 000 eur měsíčně.

V tomtéž období (až do prosince 2010) nadále hradila příspěvky na sociální zabezpečení jako pracovníci vykonávající samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost. Příspěvky na sociální zabezpečení hrazené z tohoto titulu byly vypočteny na základě výkonu samostatně výdělečné činnosti jako hlavní činnosti (tj. částka 1 058 eur za čtvrtletí).

Během své mateřské dovolené však již neměla žádný příjem ze samostatně výdělečné činnosti, neboť přestala pracovat z důvodu péče o dítě v rámci mateřské dovolené.

Kromě toho, jak je uvedeno výše, je pracovníci vykonávající samostatně výdělečnou činnost povinna po celou dobu trvání mateřské dovolené nadále hradit příspěvky na sociální zabezpečení, a fortiori pokud, jako v případě UF, mateřská

dovolená zasahuje do dvou čtvrtletí (1. a 2. čtvrtletí roku 2006), kdy pracovnice vykonává samostatně výdělečnou činnost před mateřskou dovolenou i po ní.

UF proto podala žádost o mateřskou dávku na základě arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants (královský výnos ze dne 20. července 1971 zavádějící nemocenské pojištění a pojištění pro případ mateřství ve prospěch osob samostatně výdělečně činných), jako doplnění k náhradě příjmu, kterou pobírala jako zaměstnankyně na částečný úvazek.

- 3 PARTENA jí odmítla uvedenou dávku přiznat s odůvodněním, že výše uvedený článek 97 královského výnosu stanoví, že mateřská dávka se snižuje o částku pojistného plnění, kterého se může způsobilá osoba domáhat na základě loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 (společný zákon o povinném zdravotním a nemocenském pojištění ze dne 14. července 1994).

Pokud bychom se přiklonili k odůvodnění PARTENA, pak by pracovnice, jež získá nárok na pojistné plnění v rámci zdravotního pojištění a pojištění pro případ invalidity (v projednávané věci mateřskou dávku), přičemž vykonává více pracovních činností, každou po část pracovní doby (v projednávané věci zaměstnání a samostatně výdělečnou činnost), a hradí příspěvky na sociální zabezpečení za každou svou pracovní činností, měla nárok pouze na sníženou dávku v mateřství, a to pouze za jednu z pracovních činností vykonávanou po část pracovní doby (v projednávané věci odpovídající snížené mzdě, již pobírá jako zaměstnankyně).

Taková pracovnice by byla dále povinna přerušit veškerou činnost, avšak neměla by nárok na dávku v mateřství vypočtenou na základě odměny za veškerou její vykonávanou práci.

Z výše uvedeného vyplývá, že sníženou mateřskou dávku přiznanou pracovníci, která vykonává dvě činnosti, každou po část pracovní doby, a hradí příspěvky na sociální zabezpečení za každý druh vykonávané práce, nelze považovat za dávku stanovenou v takové výši, aby byla dotyčná pracovnice schopna zajistit péči o sebe a své dítě při zachování dobrého zdravotního stavu a odpovídajícího životního stylu.

PARTENA tím, že odmítla vyplatit UF uvedený jednorázový příspěvek, konkrétně zabránila posledně uvedené v získání odpovídající dávky pokrývající její mateřskou dovolenou, přestože UF ve skutečnosti platila příspěvky v rámci dvou režimů sociálního zabezpečení, a to zaprvé jako zaměstnankyně a zadruhé jako osoba samostatně výdělečně činná.

Soud se ztotožňuje s uvedenými vysvětleními předloženými žalobkyní.

Má za to, že odpovídají závěrům Soudního dvora Evropské unie, který usnesením ze dne 5. října 2017 rozhodl, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce [omissis]

je zjevně nepřipustná *[omissis]* [připomenutí důvodů, na jejichž základě Soudní dvůr Evropské unie prohlásil žádost za zjevně nepřipustnou]

Je třeba rovněž připomenout, že Soudní dvůr Evropské unie ve svém usnesení rozhodl: „*Je však třeba uvést, že předkládající soud má nadále možnost podat novou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, až bude schopen sdělit Soudnímu dvoru soubor skutečností, které Soudnímu dvoru umožní rozhodnout*“.

Nadepsaný soud má za to, že tomu tak je: jak již bylo uvedeno, vysvětlení předložená žalobkyní odpovídají závěrům Soudního dvora, kterému je třeba položit dvě předběžné otázky, uvedené níže.

Z TĚCHTO DŮVODŮ

Soud

[omissis]

1) **pokládá** Soudnímu dvoru Evropské unie tyto dvě předběžné otázky:

[1] „Porušuje *arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants* (královský výnos ze dne 20. července 1971 zavádějící nemocenské pojištění a pojištění pro případ mateřství ve prospěch osob samostatně výdělečně činných a vypomáhajících manželů nebo manželek) články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie, směrnici 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění), směrnici č. 86/613/EHS ze dne 11. prosince 1986 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, včetně oblasti zemědělství, a o ochraně v mateřství a rámcovou dohodu o částečném pracovním úvazku, provedenou směrnicí Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o částečném pracovním úvazku, tím, že nestanoví odpovídající dávky po dobu mateřské dovolené pro pracovníci, která vykonává po část pracovní doby samostatně výdělečnou činnost jako vedlejší činnost, avšak hraří stejné příspěvky jako pracovníce vykonávající hlavní činnost, ačkoli pracovníce, která po část pracovní doby vykonává samostatně výdělečnou činnost jako hlavní činnost, má nárok na mateřskou dávku v plné výši?

[2] Porušuje *arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants* (královský výnos ze dne 20. července 1971 zavádějící nemocenské pojištění a pojištění pro případ mateřství ve prospěch osob samostatně výdělečně činných a vypomáhajících manželů nebo manželek)

články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie, směrnici 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění), směrnici 86/613/EHS ze dne 11. prosince 1986 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, včetně oblasti zemědělství, a o ochraně v mateřství a rámcovou dohodu o částečném pracovním úvazku, provedenou směrnicí Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o částečném pracovním úvazku, tím, že nestanoví odpovídající dávky po dobu mateřské dovolené pro pracovníci, která svou celkovou pracovní dobu dělí mezi zaměstnání a samostatně výdělečnou činnost, ačkoliv pracovníce vykonávající samostatně výdělečnou činnost po celou pracovní dobu má nárok na mateřskou dávku v plné výši?“.

2) *[omissis]* [připomenutí uvedených informací]

[omissis]

[přerušeni řízení]

PRACOVNÍ DOKUMENT